

I když se část beden na noc vypínala, přeci jen jedny bedny hrály jako o život – ty slovenské. Tam bylo samozřejmě nejvíce živo. U toho jsme si uvědomili, že vzdálenost je jen otázka času, jde jen o to, jestli člověk chce být u toho nebo ne.

Během noci dorazili lidi, co přijeli na kole, mocně zapařili a ráno zase na kole zpět. Nakonec došlo i na nás a dopoledne jsme si dali poslední korzo po party a rozloučili se ještě s bdělými. Za ty dva dny jsme už byli jedna velká rodina. To byl v tu chvíli

zaujala. Momentálně tam mají problém s africkým morem prasat. Což v důsledku znamenalo to, že se nemá spát nikde jinde, protože divočáci jsou aktivní – momentálně vychovávalí mladé, ale hlavně doporučení od tamní veteríny: vydezinfikovat si boty po procházce lesa, aby se nešířila morová nákaza od lidí, co si ji přinesou na botách z přírody domů. Tohle tady ještě nemáme a doufáme, že mít ani nebudeme.

Do sobotního postupného vstávání a postupného odpočívání se na tekknoparty objevily rodiny s dětmi a další cizinci. Třeba u nás zaparkoval jeden párek z daleké Anglie. Jen doposud se nám nepodařilo rozšifrovat, jestli mluvili vůbec anglicky. Zamávání a úsměv vše narovnal.

Nastal soumrak. Před bednami byla tak polovina lidí, ale za to těch, kteří se rozhodli zůstat do neděle. Bylo to o dost více svobodnější, hlavně více naladěné na tekknoparty. Nikdo už neměl potřebu obsadit posedy, ani střelnice se nezprovoznila. Pohoda.

Po půlnoci se připravila fireshow nebo táborový oheň, kdy se zapálily inscenace, kterým vévodil fragment vlajky Antify. Nepodařilo se jim to zapálit najednou, ale zato svůj efekt to mělo. Vau.

zážitek naprosto nevšední. Možná se už víckrát nepotkáme, ale zažili jsme spolu něco, na co nikdy nezapomeneme. Ach, to byla naprawdę mocna impreza. Díky všem za organizaci.

PS: Za těch 800 km cestou tam, ani na mocné pařbě na místě a ani dalších 800 km cestou zpět jsme nepotkali žádné policajty. To nám bylo naprosto neuchopitelné v kontrastu s naší kotlinou. Co jsme se ptali domorodců, tak tam to policija bere jako kulturu, že se mladí baví, a dokud není potřeba je zavolat, tak není problém. A koneknců my z pohraničí víme, jak tito umí být až nesnesitelně precizně a kurewski na piču zodpovědní, aby ten problém fakt udělali. Tak zde to bylo naprosto na totální pohodu. Klasický standard, nebo zázrak? Kdo ví? Každopádně ještě jednou díky za zážitek.

Nájezd

**KVÍZ: Poznej české město
V KOLE VEN**

Upozornění: Na Prasklý výběr nechodit!

30. 7. Bořivoj, Vojen
 Přejeme vše nejlepčí!
 Tobě milý Bořivoji,
 ať neskončíš na orloji.
 Hnedle ať potká Vojena,
 i rozhalená halena.

Společně proti NARCISMU

Vytiskni si Nájezd, přečti si jej a pak ho někomu dej.

Obrázek týdne: Indián lovící kamení

Kalindář

• 15. - 17. 8. se koná **Festival bláznů 2025**. 3 scény a mrtě zábavy okolo. Baby friendly. Vystoupí: Stodola: SCHRÖDINGEROVA KOČKA, ZBORCENÉ HARFY TÓN, BOŽÍ MUKA, CHAPADLA, OTK, BIPOLÁTNÍ ZÁŘE, MICHAL BURIČIN A JOHNNY SERVICE, YAMABUSHI, JIŘÍ KONVRZEK, HOLOMRAZ, THE IGNU, SVĚTLO NA KONCI PUDINKU a mnoho dalších; Šapitó (básně a hudba): BÁSNÍK TICHO, FOUSÁČ, EMPEDOKLŮV STŘEVÍC, ROGO, TĚSTO, JAKUB NOHA, CERMAQUE... a další; Podhoubí: ETHER KOLEKTIV, PETR VÁLEK A FRIDA KAKAO, DJ RAYYA, LARYNX, MAKUTRA DUB, SELECTOR BOLDRİK, LPF a další. Navíc: Galerie, dětský kreativní kout, Jam stage. Kde: Statek Třebovle, kdy: od 15:00, vstup: „doporučený“.

• 29. – 30.8. se koná festival **Bud' píst! 2025**. Vystoupí: NIC 32, KOČKOLIT, BEZ PECEK, JI ELITA, STRES TANEC, NÁMÖL, UNSOLVED CASE, RETROPROTEST, SCHEISS BÖHMEN, HELTER SKELTER, MARZA, BRUMLISTA, GUMMY PIG, V. T. MARVIN, LÁSKA A PŘÁTELSTVÍ, PRASKLEP, SUMMER SCHOOL REBELS, TRAUMA CORPS, HAUNEBU ZWEI, SALON RUBÍN, SVĚTLO NA KONCI PUDINKU. Kde: kemp U jezu (Písty u Budyně nad Ohří), kdy: 16:00 (pá) / 14:00 (so), vstup: nějak se vymyslí.
 • 12. – 14.9. se koná akce **Open your grave and dance**. Support: PEACE IS DEAD, COMMUNAL WASTE, KONFIRMAT soundsystems. Zahrají: SCHEISSBURG, YARRDESH, ZABLOUDIL/A. Djs: SOUND DJS, MAXIM DOKALENKO a další v jednání. Kde: Středočeský kraj. Více info: u kámošů nebo v den akce.

Pomrotek 2025

25.–27.7. se konala akce Pomrotek 2025, což byl Poltek v malém vydání. No pár systémů nepřijelo, včetně očekávané Autonomy, takže opravdu v malém vydání.

Nenápadná akce velkého rozsahu si našla umístění na severu Polska v příznačném místě Biesowitzki a o běs bylo samozřejmě postaráno. Kdo uhnul z dálnice moc brzo, zažil si 200 km štreku po státovkách, kde o skákající lesní zvěř do cesty nebyla nouze. Polské vesnice v Pomořském vojvodství mají jednu zajímavou vlastnost, svítí tam asi jedna desetina domů, kdyžto ostatní si rozsvěcejí ledkové pásy na plotech, což jen vyvolává hororový dojem celé situace potměšlé vesnice, kde svítí jen ploty a světlo nad přechodem pro chodce. Uprostřed nočního výletu lesem se tu a tam objeví autobusová zastávka, kam by našinec se nevydal ani za zlaté prase. K tomu jsme potkali stejně potměšlý penzion Adriana, který dával o sobě vědět toliko neonovým nápisem „otwarte“. Tak jsou tady upíři, nebo nejsou? Člověk najednou nevěděl, kam se to vůbec dostal.

Už zbývá jen 60 km! To dáme. Cesta už vedla lesem na šířku jednoho auta a bylo jasné, že se blížíme k akci. Najednou stan. Vlasatí alternativci jdou k nám. „Hi, we can speak in english,“ častujeme příchozí. Náhle jsme se dozvěděli, že jsme na místě. Ufff. Po takové štrece!!! Pak už stačilo jen zaparkovat.

Dupání z beden bylo i cítit vzduchem a jen, co jsme si dali vítězné cígo a otevřeli vítězné pivo, vyrazili jsme hypnotizováni za zvukem. „Tak jsme tady.“ Náš řidič se rovnou převlékl za klauna a hodlal si páteční večer užít. My ostatní jsme se vyzbrojili pivem a vyrazili s ním.

Na místě byly tři stěny. Na jedné hráli standardní meditační tekno v podání alespoň, co víme, WHD a Artillery SS, na jedné stěničce hráli breakcore a na té hlavní hráli gabber, frenchcore v podání systémů J23, Discordia, Awaria, PKO a dalších. No to byla jízda. Námrda a ještě intenzivnější námrda, jen pár vteřin oddechu a zase námrda. Tak tady chvíli pobudeme. Klaun začal kouzlit s „ukradeným světlem“ a hned měl kolem sebe příznivce.

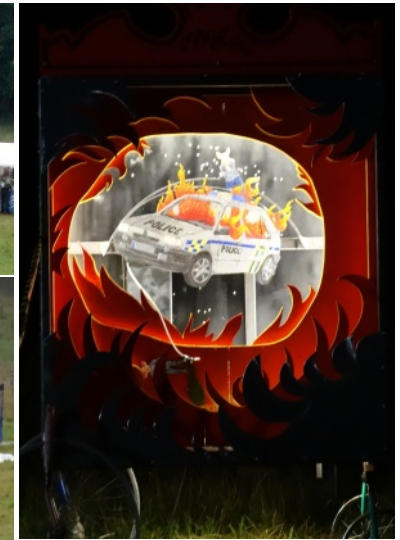
„Jestem z Polski.“ „Já jsem z Čech.“ „To jest

widno.“ No byli jsme jediná delegace z Čech na té lokaci. Krásná zajímavost a neskutečný úkaz, Slováci si přivezli střelnici – klasická „staročeská“ střelnice, kdy hráč sestřeluje rotující figurky. Uprostřed terče bylo policejní auto a střílelo se po uniformovaných. Krásná zábava za 15 PLN.

Po chvíli korzování nám přišlo na té party něco zvláštní. Když v ČR mají účastníci v ruce kelímek piva resp. celou lahev, tam jej mělo jen pár lidí, zatímco ostatní drželi v ruce balónky. To byl neskutečný kontrast. Bylo tam více balonků, než piva.

Další zajímavostí, byl efekt zapojení mlhovače a standardních bublin. Výsledek byly bubliny, tedy spíše bublinové balónky a krásně navícené, až to vypadalo magicky. Bylo před deštěm – a bubliny klidně dopadaly na louku a dokud je někdo nerozšlápl, zůstávaly tam jako kouzelné perly. Ale ten rytmus. Nebylo místo pro výdech. I když se našly nějaké proluky v pauzách, stejně bylo jednodušší seznat, tady hrajou skvěle. Opravdu Poláci jsou jináčtí úderníci. Začalo svítat. Lidi si viděli do tváře. Povíдали jsme si polsky, ukrajinsky, anglicky a nakonec, k velikému překvapení i korejsky. Koneckonců potkat na freeparty

Korejky přece patří do koloritu tekknoparty. K velkému úžasu se distribuoval i časopis Nájezd. Byla tam početná slovenská společnost, takže bylo i na co vzpomínat.

Zajímavé zastavení bez zvuku byly dva stany od kolektivu, který měl testery na drogy a všeobecně se snažil dobrou vůlí přesvědčovat lidi, že drogy, i když jsou sebevíc kvalitnější, jsou špatné. Vtipné bylo, že když stánek při rozbřesku zavřel... nastal Mordor. Bylo možné potkat teknaře, romantiky, kteří několik set kilometrů vážili cestu se této ceremonie zúčastnit a dokonce i skupinku fotbalových hooligans, kteří ke všem svým závazkům navíc milovali i tekknoparty. (Kombinace takováto v našich končinách nám naprosto neznámá.) Zastavili jsme se s Alexejem, který se ukázal jako radikální punk z Běloruska, pak nám pověděl něco málo o své domovině. Každopádně „Fuck the politics“. Takže bylo jasno. Bedny hrály, party pulzovala, bylo 10 ráno a nevypadalo to, že by se končilo.

Šli jsme se podívat do přírody. Rostlo tam mrště hřiboidních hub, jen je sebrat. Najednou jsme narazili na turistický kemp, kde byla jen střecha a informační tabule. Jedna nás